

OVCE DOMÁCÍ (Ovis aries)

Původ: z divokých orientálních druhů (mufflon) v Asii. První písemná zmínka o chovu ovcí v českých zemích je datována k roku 1561.

Chov: Dnes je nejvíce ovcí chováno v Číně (170 mil kusů), v Austrálii (106 mil. kusů) či na Novém Zélandu. V Česku je chováno zhruba 200 tis. ovcí. Ovce zvládají spásání i nepřístupných pastvin na kopcích, v horách, na skalách.

Specifikace: býložravec, přežvýkavec, sudokopytník

Pojmenování ovcí dle pohlaví:

Samice = ovce; samec = beran; mládě = jehně (většinou se narodí 1 nebo 2); samice, které se narodilo jehně = bahnice; vykastrovaný beran = skopek.

Srst: tělo ovce domácí je porostlé měkkou, hustou, zkadřenou srstí – vlnou.

Rohy: rohy mají většínou jen samci - berani, jsou zatočené. Jen u plemena valaška má rohy i ovce.

Potrava: ovce se živí především trávou a rostlinami, proto se řadí mezi býložravce.

Chování: ovce se vyznačují silným stádovým pudem, velice špatně snáší samotu. Po navknutí je schopna se „přátelit“ i s jinými zvířaty, jako jsou psi, krávy, koně nebo také krůty. Jehně zvyklé na člověka bývá krotké jako pes a přiběhne na zavolání. Ovce odpočívají převážně v noci, kdy také přežívají. Věže tráví asi půl dne.

JAKÝ NÁM DÁVÁ OVCE UŽITEK?

- Vlna na oblečení, do stavebnictví jako izolace;
- mléko na výrobu ovčích sýrů (brynza, parenica, korbáčik, oštiepok, fetaj), ze syrovátky se vyrábí žimčice;
- kůže a kožešina (skopovice) na rukavičky, boty, peněženky, kožichy, čepice „beranice“;
- maso jehněčí a skopové;
- lůj, tuk;
- střeva na chirurgické šití;
- lanolin (mazlavá látka, kterou ovce vylučují mazovými žlázami) – přidává se do kosmetických krémů;
- rohy;
- hnuj na zvýšení úrodnosti zahrad a polí.

Věk: max. do 20 let věku